

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

megjelenik félévenként

IX. évfolyam 1. szám

2011. április

300 ÉVE TÖRTÉNT

Egyesületünk a Rákóczi szabadságharc megindításának 300. évfordulója alkalmából egy 122 lapos kiadványt készített. Most a szabadságharc bukásának 300. évfordulóján a jelen írás nagyban támaszkodott a 2003-ban megjelent könyvre.

1711-ben 300 éve lett vége a II. Rákóczi Ferenc nevével egybeforrott szabadságharcnak. A szabadságharc elbukott, a kurucok letették a fegyvert a nagymajtényi síkon. A szabadságharc a Szatmári békével fejeződött be. A szabadságharc bukásának külpolitikai, belpolitikai, gazdasági és katonai okai is voltak:

- Rákóczi francia és oroszországi kapcsolatai nem hozták be az elképzeléseket.
- A kuruc vezetők és a katonák között érdekellentétek voltak.
- A szabadságharc pénzügyi hátterét kezdetben a fejedelem saját vagyonából teremtette meg. Később Rákóczi által veretett rézpénz elértéktelenedett, majd megszűnt a francia anyagi segítség is.
- A kuruc hadsereg többsége nagyrészt képzetlen katonákból állt, fegyvereik többnyire primitív vágószűrő eszközök voltak. A kevés rendelkezésre álló tüzéségi eszközeik korszerűtlenek voltak. Francia tisztek és mérnökök irányították, képezték ki a kuruc tüzeireket.
- A szabadságharc idején pestis járvány is dúlt.
- Rákóczi nem ismerte el a Szatmári béke előírásait. Az 1712. évi pozsonyi országgyűlés Rákóczit és a bujdosásban lévő vezetőit hazaárulónak nyilvánította, a közkegyelemből kizárta és száműzte, a szécsényi, az ónodi és a sárospataki országgyűlések döntéseit semmisnek nyilvánította. Rákóczit

Lengyelországból Versailles-be ment, ahol fogadta XIV. Lajos. A fejedelem az udvarban élt, majd elhagyta a fényűző udvart és bevonult

Rákóczi szobra a Parlament előtt

a kamanduli szerzetesek kolostorába és megírta *Emlékirat* c. művét francia nyelven, majd a *Vallomások* c. munkáját latinul.

- 1716-ban újra kitört a háború Törökország és Ausztria között. Rákóczi kedvezőnek ítélte meg a helyzetet a szabadságharc folytatására és Törökországba utazott. II. Ahmed szultán 1718. januárjában fogadta Rákóczit. A Pozserovácon megkötött béke után ezek a remények szertefoszlottak. A fejedelem és bujdosó társai előbb Drinápolyból Jenikybe majd a porta utasítására a Márvány-tenger melletti Rodostóba (Tekirdag) kerültek. Itt szinte szerzetesi életet éltek. Napi életüket a fejedelem apródja, Mikes Kelemen irodalmi értékű levelei mutatják be. A leveleket 1717-től 1761-ben bekövetkezett haláláig írta.
- A Törökországban dúló pestisjárvány áldozatául esett az 1720-as évek elején Eszterházy Antal és felesége Csáky Krisztina Lang doktor a fejedelem orvosa, majd később Bercsényi Miklós is.

A száműzöttek rodostói otthona

- 1735 elején a fejedelem egészsége rohamosan romlott, és április 8-án hű társai körében meghalt.
- III. Károly halála után a száműzöttek megpróbálták haza jönni, de Mária Terézia kérelmüket elutasította.

A száműzöttek hamvainak újratemetése

I. Ferenc József 1904-ben semmisnek nyilvánította azt a császári rendeletet, amely Rákóczit és híveit árulónak nyilvánította. Lehetővé vált a száműzöttek hamvainak haza szállítása, újratemetése. Ennek egyik kezdeményezője és fő szervezője Thaly Kálmán költő volt. Thaly Kálmán a kuruc kori versek rangos gyűjtője volt, és hasonló tárgyú kötetet maga is megjelentetett.

1906 októberében hozták haza,

- II. Rákóczi Ferenc,
- Zrínyi Ilona,
- Rákóczi József,
- Bercsényi Miklós,
- Csáky Krisztina,
- Eszterházy Antal és
- Sibrik Miklós

hamvait.

Törökországból a hamvakat a KELET nevű hajón a romániai Konstanca kikötőjébe szállították és onnan különvonattal hozták Budapestre.

A katolikus hitűek gyászszertartását a Szent István bazilikában tartották meg, a protestáns Thököly Imre hamvait a Kálvin téri templomban ravatalozták fel. A következő napon a hamvakat külön vonattal Kassára szállították és a Szent Erzsébet székesegyházban helyezték végső nyugalomra a száműzötteket. Thököly Imre hamvait a késmárki evangélikus templomban helyezték el. A

kassai díszes temetést a korabeli filmfelvétel is megörökítette. Az ország valamennyi vármegyéjére díszegységgel képviseltette magát.

A szentesi II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred gyakorlaton

A magyar köztudatban II. Rákóczi Ferenc szabadságharca mélyen beivódott. Számos katonai és polgári szervezet viselte, viseli II. Rákóczi Ferenc nevét. Sok képzőművészt, szobrászt, festőt

ihletett meg a Rákóczi szabadságharc. Számos irodalmi alkotás, vers és próza látott napvilágot a magyar irodalom legkiválóbbjainak tollából.

A katonai szervezetek közül két tanintézetet kell kiemelni, amelyek Rákóczi nevét viselték. Az egyik a Sopronban 1945-ig működő Magyar Királyi Rákóczi Ferenc Honvéd Gyalogsági Hadapródiskola volt, amelynek növendékei díszőrséget álltak Kassán az újratemetésnél. A soproni katonai iskola növendékei közül sokan a legmagasabb katonai rendfokozatig eljutottak, és többen történelmi szerepet is betöltöttek.

A II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola 1953. június 8-án alakult meg, és 1958. szeptember 15-én szűnt meg. Az iskola célja az volt, hogy művelt sokoldalúan képzett, a katonai hivatás iránt elkötelezett fiatalokat készítsen fel a tiszti hivatásra. Az 5 évig fennálló iskola egykori növendékei közül vezérkari főnökök, MH parancsnokok, miniszterhelyettesek kerültek ki.

Amaczi Viktor nyá. mk. alez.

Ünnepi megemlékezés a II. RFKK egykori növendékeivel

PETŐFI SÁNDOR: RÁKÓCZI

*Hazánk szentje, szabadság vezére,
Sötét éjben fényes csillagunk,
Oh Rákóczi, kinek emlékére
Lángolunk és sírva fakadunk!*

*Az ügy, melynek katonája voltál,
Nemsokára diadalmat űl,
De te nem lész itt a diadalnál,
Nem jöbetsz el a sír mélyiből.*

*Hamvaidnak elbozása végett
Elzárándokolnánk szívösen,
De hol tettek le a földbe téged,
Hol sírod? nem tudja senki sem!*

*Számkiűztek nemzeted köréből,
Számkiűzve volt meg neved is,
S bedőlt sírod a század terbetül,
Mely fölötté fekszik, min paizs.*

*Oh de lelked, lelked nem veszett el,
Ilyen lélek el nem veszhetett;
Szállj le hozzánk hősi szellemeddel,
Ha kezdődik majd az ütközet.*

*Vedd a zászlót, vedd szellemkezvedbe,
S vidd előttiünk, mint hajdan vivéd,
S másvilági hangon lelkesítve
Erősítsd meg seregünk szívét.*

*S rohanunk az ellenség elébe,
S ha utánunk nyúl száz drága kéz,
S lesz előttiünk száz halálnak képe:
Nem lesz közöttünk, aki visszahéz.*

*S majd ha eljön győzedelmünk napja,
A szabadság dicső ünnepe,
Így kiált föl millióknak ajka:
Aki kezdte, az végezte be!*

Pest, 1848. április 21.

A MI LISZT FERENCÜNK

Liszt Ferenc, a magyar Liszt Ádám az Eszterházy herceg uradalmi számadója és az osztrák Lager Mária Anna gyermekeként született **1811. október 22-én**. A Magyar Királysághoz tartozó, Sopron megyében található **Doborján** nevű faluban (a falu, Raiding néven ma Ausztria része). Apja, aki maga is jó amatőr zenésznek számított, anyja egy kreamsi pékmester lánya. A gyermeküket másnap Lókon keresztelték meg a római katolikus plébánián.

Liszt Ferenc nemzetiségét sokan vitatják. Több életrajzi mű azt boncolgatja, hogy Liszt német vagy magyar nemzetiségű volt-e? Olyan tanulmányokkal is találkozhatunk, amelyek azt állítják, hogy Liszt szlovák nemzetiségű volt. Nemzeti hovatartozása a trianoni békeszerződés után vált igazán viták tárgyává. Ekkor lett Doborján Ausztria része, nem sokkal ezután került szülőházára (1926-ban) a német nyelvű emléktábla is. Itt született Liszt Ferenc. Állította a német nép a német mesternek.

Liszt Ferenc magát magyarnak tartotta, ezt számos kijelentésében meg is erősítette. A legjelentősebb bizonyíték az, hogy bár hosszú ideig élt Párizsban, Weimarban és Rómában, soha nem vette fel sem a francia, sem a német, vagy olasz állampolgárságot. Liszt soha nem volt osztrák állampolgár sem. Utazásai során minden alkalommal magyar útlevelet használt, az illetőségi hely, amely útleveleiben szerepelt, Sopron volt. Liszt gyermekei is magyar állampolgárok voltak, ezt Liszt 1845-ös levelében írta: „Mivel az én gyermekeim apjuk állampolgárságát követik, tehát akár akarja, akár nem, magyarok”. Saját magát magyarnak vallotta. Nem maradt fenn egyetlen olyan feljegyzés sem, melyben azt állította volna, hogy osztrák, vagy német lenne. De erre utalnak az 1838. évi pesti árvíz kapcsán tett nyilatkozatai, amelyben magyarnak vallotta magát. Élete alkonyán a következőket írta:

„Bizonytal megengedik nekem, hogy a magyar nyelvnek sajnálatos nem tudásától eltekintve, én

születésemtől síromig szívemben és gondolataimban magyar maradjak. Ezért a mi Liszt Ferencünk.”

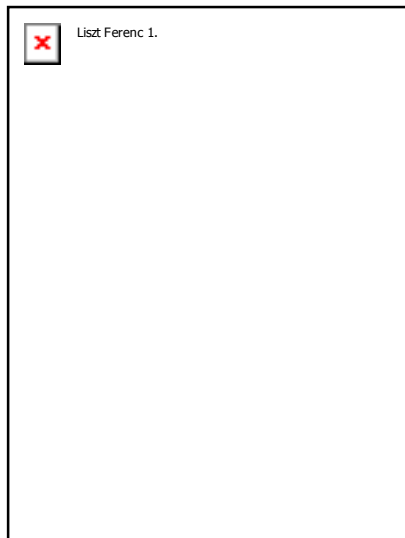
Csak érdekességként, ha Liszt Ferenc most élne, akkor hiába folyamodna magyar állampolgárságért, ugyanis nem beszélt magyarul.

Apja, fia fejlődéséről naplót vezetett, ezekből tudjuk, hogy gyermekként Liszt nagyon beteges volt, egy alkalommal szülei még a koporsót is megrendelték, mivel halottnak hitték. Zenei tehetsége korán megmutatkozott, hatévesen tanult meg zongorázni, saját elhatározásából. Liszt 1874-ben a következőképpen emlékezett vissza: „A kottázást magamtól tanultam meg, és sokkal szívesebben gyakoroltam, mint a betűvetést. Kilencéves koromig meglehetősen sok papírt teleírtam hangjegyekkel.”

Liszt tanulmányait Doborjánban kezdte, a helyi elemi iskolában. Liszt öt osztályt végzett el (kizárólag német nyelven), majd családja 1822-ben Bécsbe költözött. Apja zongoratanárt keresett fia számára, először egy weimari udvari karmester oktatta fiát, de apja nem bírta fizetni a drága honoráriumot. A következő tanár Beethoven egyik tanítványa a bécsi Car Czerny volt. Czerny már az első meghallgatás után felismerte a gyermek zsenialitását, és egy jelképes összegért (1 forint) elvállalta az oktatást.

1820-ban (kilencéves korában) Anton Diabelli kiadó felhívást intézett a kor zeneszerzőihez, hogy írjanak egy változatot egy bizonyos keringőre. Liszt egyperces zongoraművét elfogadták, és nyomtatásban megjelentették. Ez volt Liszt első nyomtatásban megjelent szerzeménye. A csodagyerek egyre gyakoribb fellépései révén a család anyagi helyzete megszilárdult. Liszt első bécsi nyilvános fellépése 11 éves korában 1822. december 1-jén volt. Zenei pályafutását ettől a koncerttől szokás számítani.

Egy évvel később 1823. május 1-jén Pesten adta első koncertjét. Apja Liszt Ádám a következő plakátot nyomtattatta:

**Liszt Ferenc ifjúkori portréja
(litográfia)**

Tiszteletreméltó közönség!

Magyar vagyok, és nem ismerek nagyobb boldogságot, mint azt, hogy neveltetésem és taníttatásom első gyümölcseit Franciaországba és Angliába utaztatásom előtt ragaszkodásom és hálám jeléül drága hazámnak bemutathassam.

A koncert nagy sikert aratott, másnap több újság is elismerően írt a fiatal zongoristáról.

Még abban az évben 1823 decemberében a család Párizsba költözött és Liszt felvételét kérte a konzervatóriumba, ahonnan azzal az indokkal utasították el, hogy külföldi. Így Liszt tanulmányait magántanárok segítségével folytatta.

Estéenként fellépésekből tartotta el a családját a 12-éves gyermek. 1824 elején apja három hónapos londoni turnéra vitte fiát, ahol IV. György brit királynak is adott koncertet. Miután visszatért Párizsba, Liszt lelki válságba került, végül pedig közölte apjával, hogy pap szeretne lenni. A kétségbe esett apa 1827-ben Boulogne-ba vitte pihenni fiát, de ott Liszt Ádám súlyosan megbetegedett, és 1827. augusztus 28-án, 51 éves korában meghalt. A temetés után a 17-éves Liszt Ferenc visszatér Párizsba. Felhagyott a hangversenyturnékkal, és zongoraleckékből tartotta el magát. Szerelmes lett egyik tanítványába, Saint-Cricq gróf tizenhét éves lányába, Caroline-ba, azonban a lány apja az osztálykülönbség miatt megtiltotta, hogy találkozzanak. Súlyos depresszióba esett, csak az 1830-as párizsi forradalom rázta fel elzárkózottságából. Majd 1833-ban megismerkedett a 27-éves, férjezett Marie d'Agoult grófnővel. Ezzel az ismerkedéssel egy híres szerelmi viszony vette kezdetét, tizenegy éves együttélésük alatt három gyermekük született: Cosima, Blandine és Daniel.

A grófnővel eltöltött együttélés alatt a virtuóz koncertmuzikus egész Európa hangversenytermeiben megfordult, Szentpétervártól Glasgowntól, Nápolytól Gibraltárig, Konstantinápolytól Dublinig, Lisszabontól Koppenhágáig. Postakocsival és hintóval utazott, visszavonulása idején kezdet a vasút kiépülni. Az 1838-as pesti árvíz-katasztrófa megrendítette, és sietett Bécsbe, ahol segélykoncertet adott, amelynek bevételéből 25 ezer forintot utalt át az árvíz áldozatainak.

Liszt Ferencnek 1839 decemberében Pozsonyban alkalma volt találkozni és megismerkedni számos magyar államférfival, sőt részt vett az országgyűlés egyik ülésén is. Batthyány Lajosnál vacsorázott, és Széchenyi Istvánnak is bemutatták. Pozsonyból Pestre utazott, ahol a Magyar Színházban koncertet adott. A koncert után Festetics gróf egy drágakövekkel díszített kardot adott át a zongoraművésznek, a magyar nemzet nevében. Liszt franciául köszönte meg a kardot. Vörösmarty Mihály a pesti tartózkodás emlékére egy verset írt Liszt Ferenchez címmel, amit később Kodály Zoltán 1936-ban a jubileumi Liszt-évben megzenésítette.

1848. január 31-én, a virtuóz pályafutását befejezve Weimarban telepedett le, s 13 évig az udvar zenei vezetője volt. Itt zeneszerzőként dolgozott, zongoristaként soha többé nem koncertezett. Weimarban komponálta legismertebb művét (Amit a hegyen hallani, vagy a híres Les Préludes szimfonikus költeményeket). Életének ebben az időszakában végre igazi társra talált, az orosz Carolyne

Sayn-Wittgenstein hercegnőre, akivel házasságkötését a katolikus egyház az utolsó pillanatban sajnos megakadályozta.

1849 októberében, amikor Liszt értesült a magyar szabadságharc leveréséről, az első magyar miniszterelnök Batthyány Lajos és az aradi vértanúk kivégzéséről, megkomponálta Funéraisles című híres zongoradarabját.

Egész életében önzetlenül támogatta, tanította, és anyagilag is segítette a tehetséges muzikus növendékeket, és zeneszerzőket. Olyan fiatal tehetségeket is felkarolt, mint Berlioz és Richárd Wágner, aki később Cosima lányának férje lett.

1875-ben alakult meg Budapesten a Zeneakadémia, melynek egyik alapítója és első tanára volt. Bár nem sokáig volt az akadémia tanára, több szemeszteren részt vett, közben járta európai bemutató körútját. Utoljára 1886. február 2-án kezdte el az oktatást a Zeneakadémián, ahol egy lakosztályt biztosítottak számára. A zongoraleckék Liszt lakosztályában történtek, ahol ingyen tanította diákjait. Számos weimari diákja is utána jött Budapestre. Másfél hónapos magyarországi tartózkodás után, március 11-én 23 órakor Liszt végleg elhagyta Budapestet. Barátai a pályaudvar éttermében búcsúvacsorát rendeztek tiszteletére. Ez volt az utolsó magyarországi látogatása.

Élete végére nem csak a kompozícióival maradt egyedül, magányosan, barátaitól, és pártfogoltjaitól mellőzve. 1886. július 31-én Liszt állapota romlott, lánya Cosima egésznap ágya mellette volt, amikor meghalt (tüdőgyulladásban). Temetésére augusztus 3-án került sor a bayreuthi temetőben. Később a sír fölé Bayreuth városa egy mauzóleumot építtetett.

A róla elnevezett Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem ma is világhírű zeneoktatási intézmény. Számátalan magyar tárgyú kompozíciója született, például a „Hungária” című szimfonikus költeménye, melyben a hősi történelmi múltat örökíti meg. Egyházi műveket is szerzett, liturgikus kompozíciója, az Esztergomi mise, az Esztergomi Bazilika fölvatására készült. Magyar történelmi arcképek című sorozatával a magyar történelem nagyjainak állít emléket. 1867-ben Ferencz József magyar királlyá koronázására írta Koronázási miséjét.

Műveinek nagy részét zongorára komponálta, ezek zömének eljátszásához rendkívüli technikai tudás szükséges. Alkotásainak viszonylagos ismeretlensége azzal magyarázható, hogy Liszt rengeteg darabot komponált: mintegy 400 eredeti művének zöme virtuóz zongoramű, szimfónia, szimfonikus költemény, mise. Összesen kb. 1400 művet komponált (beleszámolva eredeti műveit, átírtait stb.), amellyel minden idők egyik legtermékenyebb zeneszerzője. Művei a világ minden részén elmaradhatatlan elemei a koncertprogramoknak. Zenei munkássága mellett Liszt számos esszét írt különböző témákról: a zeneszerzők társadalmi helyzete, műelemzések stb.

Új stílust teremtett, a szimfonikus költeményt. Kompozícióit kortársai egyre kevésbé értették, csak hosszú évtizedek elteltével ismerték el zeneszerzői géniuszt, amely többek között Debussy és Bartók közvetítésével máig is hat a zenei világra.

Liszt Ferenc születésének 200. évfordulója és halálának 125. évfordulója alkalmából és a 31. Budapesti Tavasz Fesztivál jegyében a szervezők, minden napra beiktatnak Liszt Ferenchez kapcsolódó programot, és az EU összes tagállamát vendégül látja a fesztivál.

Lapzárta már végleges, hogy Budapest-Ferihegy Liszt Ferenc nevét vette fel. (a szerk.)

Soós Tamás nyá. mk. alez.

VÖRÖSMARTY MIHÁLY: LISZT FERENCHEZ

Hírbedett zenésze a világnak,
Bárhová juss, mindig hű rokon!
Van-e hangod e beteg hazának
A velőket rázó húrokon?
Van-e hangod, szív háborgatója,
Van-e hangod, bánat altatója?

Sors és bűneink a százados baj,
Melynek elzsibbasztó súlya nyom;
Ennek láncain élt a csüggedett faj
S üdve lón a tettlen nyugalom.
És ha néha felforrt vérpapája,
Láz betegnek volt hiú csatája.

Jobb korunk jött. Újra visszazsállnak,
Rég obajtott hajnal keletén,
Édes kínja közt a gyógyulásnak,
A kihalt vágy s elpártolt remény:
Újra égünk őseink honáért,
Újra készek adni életet s vért.

És érezzük minden érverését,
Szent nevére feldobog szívünk;
És szenvedjük minden szenvedését,
Szégyenétől lángra gerjedünk;
És obajtjuk nagynak trónusában,
Boldog - és erősnek kunyhájában.

Nagy tanítvány a vészek honából,
Melyben egy világnak szíve ver,
Abol rőten a vér bíborától
Végre a nap földérülni mer,
Hol vad árján a nép tengerének
A düb szörnye gyorsan eltűnének;

S most helyettök hóféhér burokban
Jár a béke s tiszta szorgalom;
S a művészet fénylő csarnokokban
Égi képet új korára nyom;
S míg ezer fej gondol istenésszel;
Fárad a nép óriás kezével:

Zengj nekünk dalt; hangok nagy tanárja,
És ha zengesz a múlt napiról,
Légyen hangod a vész zongorája,
Melyben a harc mennydörgése szól,
S árja közben a szilaj zenének
Riadozson diadalmi ének.

Zengj nekünk dalt, hogy mély sírjaikban
Őseink is megmozdúljanak,
És az unokákba a halhatatlan
Lelkeikkel visszazsálljanak.
Hozva áldást a magyar hazára,
Szégyent, átkot áruló fiára.

És ha meglep bús idők homálya,
Lengjen fátyol a vont húrokon;
Legyen hangod szellők fuvolája,
Mely keserg az őszi lombokon,
Melynek andalító zengzetére
Fölmerül a gyászának régi tére;

S férfi karján a meggondolásnak
Kél a halvány hölgy, a méla bú,
S újra látjuk vészeit Mohácsnak,
Újra dül a honfiháború,
S míg könnyekbe vész a szem sugára,
Enyh jön a szív késő bánatára.

És ha honszerelmet költenél fel,
Mely ölelve tartja a jelent,
Mely a hűség szép emlékezetével
Csügg a múlton és jövőt teremt,
Zengj nekünk hatalmas húrjaiddal,
Hogy szívekbe menjen által a dal;

S a felébredt tiszta szenvedélyen
Nagy fiakban tettek érjenek,
És a gyenge és erős serényen
Tenni túrni egyesüljenek;
És a nemzet, mint egy férfi, álljon
Érc karokkal győzni a viszályon.

S még a kő is, mintha csontunk volna,
Szent örömtől rengedezzen át,
És a hullám, mintha vériünk folyna,
Áthéülve járja a Dunát;
S ahol annyi jó és rossz napunk tölt,
Lelkesedve feldobogjon e föld.

És ha hallod, zengő húrjaiddal
Mint riad föl e hon a dalon,
Melyet a nép millió ajakkal
Zeng utánad bátor hangokon,
Állj közénk és mondjuk: hála égnek!
Még van lelke Árpád nemzetének.

EGYÜTTMŰKÖDÉSI ÉRTEKEZLET 2011.

Egyesületünk és testvér (társ) egyesületeink éves munkatervében kiemelt feladatként szerepel az évi együttműködési értekezlet megtartása.

Ez évben Nagy László nyá. mk. alezredes, a Bolyai Nyugállományúak Klubjának meghívására értekezletünket a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem híradó tanszékének oktatási kabinetében tartottuk.

Az értekezleten áttekintettük egyesületeink 2010. évi közös érdeklődésre számot tartó munkáját és meghatároztuk a 2011. év együttműködési feladatait.

Az elnöklő Nagy László áttekintést adott az időszerű általános – a nyugállományt érintő – feladatokról, és a Bolyai Egyesületről.

A 92. születésnapját ünneplő Szepezdi Dezső nyá. ezredes Egyesületünk tiszteletbeli elnöke az elmúlt év eseményeinek teljes keresztmetszetét vázolta. Szólt a bajtársi szellem erősítésének, a fiatalok fokozott bevonásának, az özvegyekre irányuló figyelem fokozásának szükségességéről.

Rónyai Zoltán nyá. alezredes a Fejér Megyei Nyugállományúak Klubja híradó szekciójának leköszönő

elnöke az együttműködés fokozásának, a rendezvények közös szervezésének szükségességéről fogalmazta meg gondolatait, és bemutatta utódját az újonnan megválasztott Tuza László nyá. mk. alezredest.

A váci Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület elnöke Mayer Zoltán nyá. alezredes az egyesület széles körű városi társadalmi elismerését értékelve azon aggodalmának adott hangot, hogy a taglétszám növekedése ellenére csökken a

nyugállományú katonák aránya, ami fiatalítást nehezíti.

Soós Tamás nyá. mk. alezredes Egyesületünk és a nyugállományú híradó tagozat mintaszerű együttműködését, a közös rendezvénytervezést méltatta. Javasolta a tagozat által szervezett rendezvények kiterjesztését a testvéregyesületek számára.

Meghívta valamennyi egyesületet 2011. 09. 07-én a Nemzeti Sírkertben tervezett általános irodalmi és kultúrtörténeti rendezvényre.

Az értekezleten megtárgyalt kérdések aláhúzták a további együttműködés szükségességét.

*Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnöke*

ELMÉLETI, TUDOMÁNYOS KONFERENCIA A ZRÍNYI MIKLÓS NEMZETVÉDELMI EGYETEMEN

2011. február 24. jelentős konferencia napja volt a hadtudomány magyar művelői számára.

A hadtudományi konferenciasorozat negyedik elemeként megtartott rendezvény izgalmas témája „Az információs hadviselés és a hadtudomány” címet viselte.

A konferenciának a Magyar Hadtudományi Társaság, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, a Magyar Tudományos Akadémia Hadtudományi Bizottsága szervezésében a ZMNE Díszterme adott helyet. A témával kapcsolatos kérdéseket, a területet legmagasabb szinten művelő szakemberek adták elő.

Az Elnökségben jelen volt, az első rész levezető elnökeként **dr. Padányi József** a ZMNE rektorhelyettese, tagként **dr. Nagy László** az MHTT elnöke, a második rész levezető elnökeként **dr.**

Szenes Zoltán az MTA IX. osztály, Hadtudományi Bizottság elnöke.

A Magyar Tudományos Akadémia komoly feladatok előtt áll a gyorsan változó világ kihívásainak tudományos kezelésében, még a terminológiai kérdések, szakkifejezések, a pontos definíciók magyar megfogalmazását illetően is.

A konferencia a tudomány jelenlegi állapotának a katonai hadviselésre is kiható legizgalmasabb kérdéseit tárgyalta. Ha belegondolunk az emberi civilizáció jelene és jövője a számítógépek, a PC világa. Az ember létrehozta függőségét – ami pusztulását is jelentheti – a világot minden területen behálózó számítógépes rendszertől. Az internet világában, már a napi szükségletté váló információ csere valós, meglévő veszélyforrás is, nemcsak azért,

mert a legális és illegális „hekkerek” 1 600 Mrd USD kárt okoznak évente, hanem elsősorban azért, mert percek alatt bekövetkezhet a digitális Mohács, amikor nincs áram, gáz és vízellátás, nem működik semmi, amit megszoktunk.

Felmerül a kérdés, hogy a teljes rendszer egy részeleme az INFORMÁCIÓS HADVISELÉS miért került előtérbe? Megnyerhető e valahol, valamilyen háború kinetikus (itt romboló, pusztító, erőszakos) eszközök nélkül? IGEN, mivel az elfogadott módszerek lehetővé teszik az eredményes pusztítást, kinetikusan 20 és 80% információ alapú beavatkozással. A zombi PC, hekker képzés a polgári és katonai rendszerek működő képtelenségét eredményezhetik. Nem véletlen, hogy Kínában évente hatvanezer hekkert képeznek, kétéves képzési idővel. Az USA ugyanezt tavaly óta 30 ezer fővel teszi. A világ leghatalmasabb számítógépe Kínában üzemel, természetesen nem a mérete, a képessége hatalmas. Bonyolultabb összefüggések említése nélkül ez is hozzájárult ahhoz, hogy a világ kereskedelmi forgalmát, termelési volumenét tekintve Kína az első helyen áll.

Vegyünk egy másik az előadáson elhangzott példát. IRÁNI NUKLEÁRIS PROGRAM. Ha valakinek érdekében állna lassítani, megghiúsítani ezt a programot, kinetikus módszereket is alkalmazhat, fegyveres konfliktus kialakításával. De ez mit eredményezne? Nemzetközi perpatvart, élő erő pusztítást – a támadó elítélését. Van egyszerűbb, lapító, ravaszabb módszer, amely a nemzetközi terrorizmusnál is kideríthetlenebb. Vírusok, férgek jól kifejlesztett rendszerei képesek több évre késleltetni atomprogramok megvalósítását.

Natanzban (Irán) a Siemens cég fejlesztésében gázcentrifugák működnek urándúsítás céljából, segítségükkel az urán-hexakloridból a 0,7 %-os U_{235} uránizotópból dúsítás után 3-5 %-os lesz, az 1 200 Hz-es fordulattal működő gázcentrifugákban. A dúsított uránt felhasználhatják atomreaktorokban nukleáris fűtőanyagként, vagy atomfegyverekhez nagyobb dúsítással. A dúsító rendszerbe behozott technológiák bizonytalan forrásúak és forrásuk esetenként illegális. Ez a tény a Siemensnek komoly gondokat okozott. Végül a rendszerbe került egy intelligens, önmagát frissíteni tudó, az USB portokon keresztül közlekedő kifinomult féreg a STUXNET, ami a gázcentrifugákban lévő rotorok fordulatszámát

1 400 Hz fölé, majd 5 Hz alá szabályozta. A rotorok tönkrementek, a dúsítás megghiúsult, és más károk is keletkeztek. Nem a Bushehri atomerőmű volt a közvetlen cél, mégis hasadóanyag hiányában korlátozottan üzemeltethető.

Ez csak egy picinyke példa. Országokat lehet egymás ellen hangolni, ok nélkül, jól alkalmazott cyber-terrorizmussal (orosz-észt túlterheléses konfliktus).

A cyber hadviselés a nemzetközi jogban, egyezményekben nem egységesen megjelenő fogalom, bizonyíthatósága nehéz, a kriminalisztika nagy kérdései közé tartozik. A túlterheléses támadások forrása nem deríthető fel, a naplóállományok összekeverednek, a valós idő sztochasztikusan módosítható a rendszerek szintjén, arab és a PC világában ismeretlen nyelvű honlapok és még sok millió lehetőség adott a tökéletes rejtőzésre.

Legyünk cyber-harcosok, hangzott el egy előadásban.

A konferencia arra vállalkozott, hogy történeti keretbe ágyazva vesse fel a sokasodó kérdéseket az információs hadviselés területén Mindezt magas szinten felkészült előadókkal tette. Az elméleti megközelítés mellett az alkalmazott gyakorlatok is szóba kerültek, például Afganisztán vonatkozásában.

Programok és előadók:

- Dr. Haig Zsolt: Az információs hadviselés kialakulása, katonai értelmezése.
- Dr. Kis-Benedek József: Információs hadviselés korunk kis intenzitású konfliktusaiban.
- Rózsa Tibor: Információs műveletek a Magyar Honvédség missziós feladataiban. Doktrinális és gyakorlati tapasztalatok.
- Dr. Kovács László-Illés Zsolt: Cyberhadviselés.
- Dr. Várhegyi István: Az információs hadviselés második hulláma.

A tudományos konferencia teljes anyaga a májusi Hadtudomány című folyóiratban jelenik meg. A hozzászólások és az elnöki zárszó egyértelművé tették a hazai védekezés javításának fontosságát.

B. Nagy Péter nyá. mk. alez.

AZ ELNÖKSÉG ÜLÉSEIRŐL

2011. január 21.

Az Elnökség megválasztása utáni első ülésén az alábbiakat tárgyalta:

1. Az Elnökség tagjai tájékoztatója a tisztújító közgyűlés óta végzett munkáról.

2. A 2011. évi munka- és feladatterv megbeszélése, lehetőségek szerinti véglegesítése, kivéve a pénzügyi tervet, amelyet a februári ülésen tárgyalunk meg.
3. Az Alapszabály módosítási javaslatok megvitatása, a főbb kérdésekben döntés. A

végleges javaslat kidolgozására 3 fős munkacsoport megbízásával. A jogászoknak átadandó anyag véglegesítése a februári ülésen.

4. A 2011. évi NCA pályázati lehetőség megbeszélése. Döntés a pályázati indulásról. Az anyag elkészítésével megbízta az ügyvezető alelnököt.

5. A következő elnökségi ülésig terjedő időszak feladatai egyeztetése.

Az elnökség feladatait elvégezte, meghatározta az egyes napirendi pontokhoz kapcsolódó feladatokat, határidőket és felelősöket.

2010. február 18.

Az elnökség ezen az ülésén az alábbi témákat tárgyalta meg:

1. Az Elnökség tagjai tájékoztatója az előző ülés óta végzett munkáról:

2. 2010. évi munka-, feladat- és pénzügyi terv megvitatása, a közgyűlés elé kerülő változat elfogadása. Kiemelten a 2010. évi gazdálkodási elszámolás és a 2011. évi pénzügyi terv.

3. Az Alapszabály egységesített módosítási javaslatai megvitatása. A végleges javaslat megvitatása.

4. A tavaszi Közgyűlés előkészítésének megkezdése.

- Napirend eldöntése.

- Az előkészítés részletes feladatai, felelősök, határidők stb. meghatározása

5. A következő elnökségi ülésig terjedő időszak feladatai egyeztetése.

2010. március 18.

Az elnökség az alábbi témákat tárgyalta meg:

1. Az Elnökség tagjai tájékoztatója az előző ülés óta végzett munkáról:

2. Az Alapszabály egységesített módosítási javaslat véglegesítése.

3. A tavaszi Közgyűlés előkészítésének megkezdése.

- Az előkészítés részletes feladatai, felelősök, határidők stb. meghatározása

4. A következő elnökségi ülésig terjedő időszak feladatai egyeztetése.

Az elnökség megtárgyalta a napirendeket, és meghatározta a feladatokat, kijelölte a végrehajtásért felelős elnökségi tagokat. Kiemelten foglalkozott a Közgyűlés előkészítésével.

Az elnökség, a kialakult gyakorlatának megfelelően, a tavaszi közgyűlés előkészítésének helyzetét és további feladatait a lapzárta után, 2011. április 7-én tartandó, „operatív” ülésén tárgyalja meg.

Ügyvezető alelnök

KÖNYVISMERTETÉS

Új könyvével jelentkezett Szepezdi Dezső nyá. ezds. a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület tiszteletbeli elnöke. A jelen könyv nem folytatása a szerző előző, „Életem emlékei” c. művének. Inkább kiegészítése olyan tekintetben, hogy bemutatja egy ízig-vérig katona magánéletét. A 92 éves szerző magánélete szinte átöleli a 30-as évektől napjainkig terjedő időszakot.

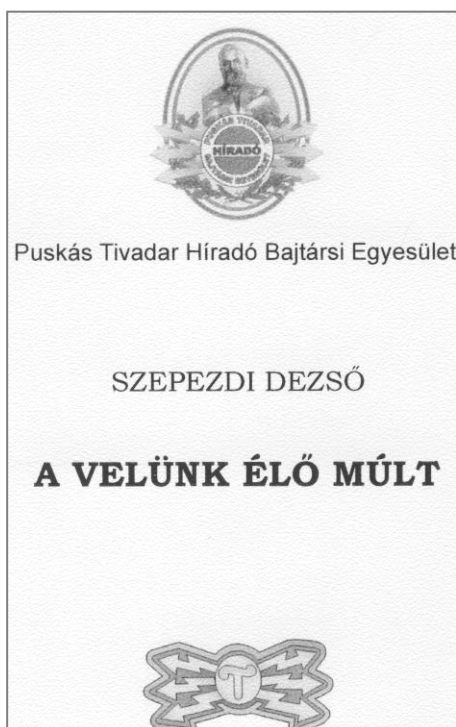
Az első fejezet a felnőtté válásról szól, amely érdekes és korhű képet ad egy frissen érettségizett diák napjairól a katonai szolgálat megkezdéséig.

A második fejezetben a bevonulástól a frontra indulásig terjedő kellemes időszakot ismerteti a Szerző, amelyet ugyan katonaként éli át, de a karpaszományos-tartalékos tiszti hallgató-élet és a

hátszági szolgálat lehetőséget ad magánéletre, udvarlásra, házasságkötésre. A házasságkötés, esküvő, lakodalom részletes leírása igen hű korrajz. Állami esküvő, polgári esküvő, honvédségi lovas hintó, szakács, cukrász, pincér, cigányzenekar megrendelés-természetesen a pécsi Nádor szállóból-, híven tükrözi a 70 évvel ezelőtti tiszti élet színvonalát még a háború árnyékában is.

A harmadik fejezetben feleségével Bertussal eltöltött szép időkről emlékezik vissza. Az együttélés és a család mellett érintőlegesen ugyan, de be-becsúszik a katonai szolgálat megemlézése is. A baráti kör, a szórakozó partnerek megemlézése során, a 60 éven túli híradótiszt nemzedék ismerős nevekkel is találkozhat.

A negyedik fejezet címe: Balaton,

de csodás.

Itt a Zamárdiban vásárolt nyaraló történetét olvashatjuk, igényes rövid helytörténeti bemutatással együtt. Az 1961-ben már lakható nyaraló továbbfejlesztésének, közművesítésének folyamata olvasható. A szomszédok, az építómunkások, a szórakozóhelyek, a környező állami, vállalati üdülők, mind szerepelnek, mint egy nyaralóház tartozékai.

Az ötödik fejezetben élettársi kapcsolatait írja le a Szerző. Bemutatja élete alakulását felesége halála után. A hosszú életű Szerző első élettársa már

meghalt, a jelenlegivel él. Mindkét élettársát katonaözvegyekből választotta.

A mellékletek igazi korrajzot adnak. Kimutatás a nyaralóra költött összegekről 1960 és 1990 között, két vendéglői étlap 1973-ból és 1983-ból.

A rendszerető szerző a balatoni vendégekről látogatói névsort vezetett. A nevek között örömmel találkozhatunk régi híradó ismerősök nevével.

A könyvhöz dr. Lindner Miklós nyá. altbgy. írt előszót, Koltai István nyá. ezds. pedig zárszót.

Amaczi Viktor nyá. mk. alez.

B. NAGY PÉTER: VELÜNK ÉLŐ MÚLT

Visszaemlékezni a múltra - szomorúsággal tölt el?

Vagy úgy érzed - mindig azt tetted amit tenned kell.

Ha jó volt mondhatod, - de kár, hogy már elmúlt,

Ha rossz volt, de jó, - hogy ez csak a megélt múlt.

Ami velünk él, arra most és mindig emlékezni kell,

Ha feledni akarjuk, akkor sem tűnik soha, végleg el,

Mivel emlékezünk rá, - a múlt mindig velünk él.

Okos, aki ezt tapasztalatként felhasználni nem fél.

Felhasználni azt, amit a veled élő mozgalmas múltadtól kaphatsz,

Csak úgy érdemes, hogy van benne sok hasznos, amit átadhatsz.

Kinek adnád? Csak annak, ki körülvesz, vagy olvassa könyvedet,

Megismeri életed, elfogadja, magáénak érzi - a Te értékeidet,

Tanul belőle, hogyan, miként kell a múltból - a mában is élni,

Úgy, hogy a múlt tanácsával a rosszat nem kell ismét újraélni.

Nebéz ezt leírni úgy, hogy szavaid lényegét - mindenki megértse,

Vagy, hogy a jelen változó, célzottan alakított igazságait ne sértse.

Te megtettél mindent, hogy könyved maga az élet legyen,

Ne visszatereljen, tartalma, lényege mindenkit előre vigyen.

Ha az olvasó a leírtakat megérti, használja és magáévá teszi

Jó irányba balad, a mát a velünk élő múlttal is jól egyezteti.

Válogat abban, mit Dezső bácsi egy kosárban összegyűjtött,

A jelen és utókor számára könyvével megküldött.

Kívánjuk, hogy a könyv szerzőjének legyen tartós sikere,

Az utókor emlékezetében sokáig maradjon fenn neve!

Ajánlom tisztelettel Szepezdi Dezső nyugállományú ezredes bajtársnak, könyve kiadása alkalmából.

Lassan ötvenkét éve, hogy bevonultam Kiskunhalasra a páncéltörő tüzér ezredhez. Egy tizennyolc éves falusi gyerek, aki épp átlépte a felnőtt kor határát, kiszakadva a családi fészekből,

hátrahagyva a szülői ház gondoskodását. Bizony nem egykönnyen tudtam feldolgozni az akkori néphadseregben uralkodó szigort és fegyelmet. A háborút járt idős emberek, leszerelt katonák kellően felkészítettek úgymond a várható katonai nehézségeire.

Jó tanácsuk egyszerű volt. Messzire kerüljem el az őrmestereket, őrzetöket, ha a sorkatonai időmet

AZ EZRED HÍRADÓ FŐNÖKE!

nyugodtan akarom átvészelni. Önként vonultam be a hadseregbe, tisztis iskolára kerültem. Az újoncélet kezdetekor eldől, én híradó katona lettem. Az iskolán szakmai válogatásakor egy tiszt, megkérdezte, szeretnék e híradó katona lenni. Én igent mondtam, megvallom azt sem tudtam mi fán terem az a szó, de főleg a szakma, hogy híradó. A tiszt, aki a válogatást végezte a kiskunhalasi 36. Önálló Páncéltörő Tüzér Ezred híradó főnöke Tóth József őrnagy volt.

Ki is volt Ő? 1930. november 14.-én született Beremenden. 1948-ban vonult be Pécsre az akkor alakuló híradó zászlóaljhoz önként, majd Budaörsre a mai Petőfi laktanyába ahol elvégezte a híradó tiszti iskolát. Tiszti pályája mindvégig Kiskunhalashoz kötődik. 1950-től a 7. tüzérezrednél szolgált, majd 1956 után a 36. Önálló Páncéltörő Tüzér Ezred híradó főnöke egészen 1978-ig, nyugdíjazásáig.

Olyan parancsnokok alatt szolgált, mint Miklós Gergely alezredes, vagy a legendás Váradi Miklós, a későbbi vezérőrnagy, illetve Demeter Béla ezredes.

Amikor bevonultam Tóth József főhadnagyot fiatal százkilencven centi magas jó kiállású szigorú tekintetű határozott tisztként ismertem meg. Megvallom, mi újoncok féltünk tőle, féltünk keménységétől, szigorától. Ez a félelem lassan feloldódott, és egyre jobban a tisztelet került a helyébe. Magával, alárendeltjeivel szemben szigorú, követelménytámasztó, de igazságos volt. Beosztottjaitól messzemenőig megkövetelte az állományról való gondoskodást. Egy szóval: ember volt. Jelszava, feladatot csak elégedett katonával lehet végrehajtani. Egy példa: gyakorlatok, vagy szolgálat alatt mindig megvárta, amíg minden katonája ételmezei adagját megkapja, sajátját csak ezután fogyasztotta el. Ezek után nem kell bizonygatnom, hogy a beosztottjai mennyire szerették, becsülték. Katonáit mindig önállóságra nevelte, nem tűrte a lazaságot, szigorúan büntetett, de aki megérdemelte, igyekvő volt, annak munkáját elismerte.

Tóth őrnagynak nem volt könnyű helyzete. Híradó tisztként szolgált a tüzér ezrednél. Híradó főnökként az ezreden belül a híradással kapcsolatos feladat megoldása reá várt. Az évi gyakorlatok, kihelyezések, szolgálatok száma elérte sokszor a száz

napot is. Ez sajnos kihatott családjára. A rajongásig szeretett lányára Katira kevés ideje maradt.

Én tizennégy évig voltam a beosztottja. Az ő biztatására lettem tiszthelyettes és harcolta ki, hogy tiszt legyek. De nemcsak én, több beosztottja lett a néphadsereg tisztje, zászlósa, tiszthelyettese. Csak néhány név: Borbíró József százados, Krizsán István törzsszászlós Hidvégi Mihály vagy Laki János zászlósok, amíg szolgáltak megbecsült tagjai voltak a Magyar Néphadseregnek, majd a Magyar Honvédségnek. Mindig kész volt segíteni a szolgálati, vagy a magánélet nehézségein átjutni, legyen az illető sorállományú vagy hívatásos katona. Különös tisztelettel gondolok ennyi év után is Tóth őrnagyra, aki apám helyett apám volt. Neki köszönhetem a gazdag, és most már elmondhatom bátran, eredményes katonai pályámat.

Sajnos az ő egészségét is aláasta a korra jellemző túlzott fizikai- és szellemi igénybevétel. Negyvennyolc éves korában egészségi okok miatt nyugállományba helyezték.

Tizenöt évvel ezelőtt, hatvanhat éves korában hunyt el. Sírjánál megrendülve, családtagjaival, katonatársaival, barátaival én is ott álltam.

Tóth őrnagy Úr, Drága Józsi, emléked örökké őrizzük.

Polyák Mihály nyá. alez.

DR. SOMOS ANDRÁS NYÁ, EZREDES (1936 – 2010)

Hosszantartó súlyos betegség következtében életének 74. évében elhunyt dr. Somos András nyá. ezredes az egykori Vezérkar Híradó Csoport-főnökség távközlési osztály-vezetője, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem c. docense, az ismert távközlési szakember.

Tiszti pályáját a kaposvári híradó zászlóaljnál kezdte, majd 27 esztendő telt el különféle beosztásokban a Híradó Csoportfőnökség állományában.

Briliáns felkészültsége, határozottsága, anyanyelvi szintű idegen nyelvismerete, a honvédelmi érdekű távközlés jogi vonatkozású kérdéseiben való magas szintű jártassága szakmájának széles körben elismert művelőjévé avatta.

Katonai és polgári szakmai körökben egyaránt adtak véleményére. Nevéhez fűződik – többek között - a területi hírközpontok létrehozását indokoló

elgondolás kialakítása, valamint a mai napig kiváló üzemképességi mutatókkal működő katonai mikrohullámú hálózat létrehozása.

Mint a hadtudomány kandidátusa szívesen vállalta fiatalabb pályatársak tudományos fokozat elnyerésére irányuló sokoldalú felkészítését. A felső korhatár elérésevel 1991-ben került nyugállományba. Ez alkalomból a Magyar Köztársaság Csillagrendjével tüntették ki.

Nyugállományba vonulását követően a Közlekedési, Hírközlési, Vízügyi Minisztérium tanácsadója

volt.

Temetésére a „Magyar Honvédség Halottjaként” nagy részvétellel 2011. január 11-én a Farkasréti temetőben került sor.

Emléke velünk marad!

A szerkesztőség

FELFÖLDI ISTVÁN NYÁ. EZREDES (1938 – 2011)

Súlyos betegség következtében bajtársunk, barátunk Felföldi István nyá. ezredes eltávozott körünkéből.

1954-ben kezdte meg tanulmányait az egykori II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskolában, ahol 1957- ben érettségizett.

Tanulmányait az Egyesített Tiszti Iskolán folytatta, amelynek elvégzését követően 1960-ban hadnaggyá avatták.

Valamennyi katonai beosztásában – mindvégig a híradó szolgálat állományában – kiemelkedő szakmai munkát végzett.

Felsőfokú képesítést a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián szerzett.

Munkáját a szakszerűség, az igényesség, a magas szintű követelménytámasztás, az emberek iránti figyelmesség jellemezte.

A 15. ö. híradó ezred megbecsült parancsnokaként került nyugállományba.

Nagy részvétellel 2011. január 13-án kísérték utolsó útjára a váci temetőben.

Emléke velünk marad!

Kovács László nyá. ezds.

MAULER ZOLTÁN NYÁ. ŐRNAGY (1931 – 2011)

Életének 80. évében eltávozott közülünk a régi híradó generáció egyik jeles egyénisége Mauler Zoltán ny. őrnagy

1950-ben az egykori Zalka Máté Híradó Tiszti Iskola elvégzését követően avatták híradó tisztté.

Tiszti szolgálatát a Vezérkar alárendeltségében-Vácott kezdte, ahol a 32., illetve a 15. ö. híradó ezredek állományában különféle alegység parancsnoki beosztásokat töltött be, de megmérte magát a törzsmunkában is.

Munkájára a szolgálatkészség, a megbízhatóság, a feladatok végrehajtásáért érzett személyes felelősségérzet,

a kezdeményezés, a beosztottakról való sokoldalú gondoskodás volt a jellemző.

Nyugállományba vonulását követően a váci Nyugdíjas Egyesületben végzett eredményes társadalmi munkát.

Halálával a híradó szolgálat emblematis, tapasztalt egyéniségét veszítette el.

Temetésére a hozzátartozói, bajtársai és tisztelői mély részvételével – katonai tiszteletadással- 2011. január 18-án Vác alsóvárosi temetőjében került sor.

Emléke velünk marad!

Kovács László nyá. ezds.

KETLER ISTVÁN MK. ALEZREDES (1938 – 2011)

Ismét pótolhatatlan veszteség érte a Puskás Tivadar Bajtársi Egyesület, a Magyar Honvédség Budapest Nyugállományúak Klubja híradó tagozata, a 43. önálló híradó ezred baráti köre, a híradók egyre fogyatkozó közösségének tagjait.

Súlyos betegség következtében elhunyt Ketler István mk. alezredes.

Mindannyiunk Pistája fiatal tisztként került a 43. ö. híradó ezred állományába, ahol különböző technikai beosztásokban kiemelkedő eredményességgel dolgozott.

Munkáját valamennyi beosztásában a szakszerűség, az operativitás, a beosztottak iránti figyelmesség jellemezte.

Sokat tett a híradó eszközök és rendszerek tervszerű megelőző karbantartásáért, javításáért, állandó magas szintű üzemképességéért.

Jelentős része volt a MH állandó hírendszere elemeinek létrehozásába és üzemeltetésében.

Az egykori Vezérkar Híradó Csoportfőnökségén eredményesen kamatoztatta nagy gyakorlati tapasztalatát.

A szolgálat felső korhatára betöltésével – magas állami kitüntetéssel – került nyugállományba.

Ezt követően a nyugállományú híradó tagozatnál végzett kiemelkedő társadalmi munkát.

1998-ban egyik alapítója volt a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek.

2011. január 25-én nagy részvétellel kísértük utolsó útjára a Rákospalotai temetőben.

Emlékét a híradó közösség megőrzi!

*Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnöke*

B. NAGY PÉTER: KETLER PISTA!

*Te kedves , szerény tisztelt- és szeretett barátunk.
Búcsúzni kell Tőled, mert többet már nem látunk.
Elmentél közülünk, – téged már nem érezhetünk,
De lélekben örökre – itt maradsz köztünk, velünk!*

*A sok közösen végzett, magasszínvonalú, szakmai munka,
A tervezett, létrehozott, a fenntartott hálózatok bosszú sora
Összehozott bennünket, – kik alkotni és dolgozni szerettünk,
Elmondhatjuk, eredményes, sikeres, szép munkát végeztünk.*

*Első volt a szolgálat a nagy családon belül.
A híradás, a távközlés, – a szakma szeretetén felül
Ami fontos volt a barátság, a közös élmény,
Valóság volt a hasznos élet – és nemcsak igérvény.*

*Tervek megvalósulása, a közös cél és annak elérése
Volt az örömmel, büszkén végzett munka eredménye.
A siker mit a hozzáértéssel végzett munkád hozott,
Megbecsülésünk, egymás tisztelete, segítése fokozott.*

*A közös múlt – talán a már felejtett történelem
A miénk marad örökre – velünk, veled, velem
Mi, kik itt most búcsúzva sírodat körülaláljuk,
A rólad alkotott képet – szívünkbe ágyazzuk.*

*Köszönjük, hogy voltál, hogy veled tölthettük aktív
életünk jelentős részét,
Családoddal együtt könnyezve búcsúzunk, érezzük
hiányod szomorú létét.*

NYUGODJ BÉKÉBEN!

A mi sorsunk közös volt, összekapcsolt minket.

LEHAJTOTT FEJJEL,

szomorúan állunk itt mind ki szeretett és szeret.

ELVESZTÉSED ÚRT HAGYOTT,

mit pótolni már soha nem lehet,

DE TE NAGY CSALÁDUNK NÉVSORÁBA

örökre beírtad neved.

A jelenlévők nevében is, tisztelettel búcsúzom, nyugodj békében!

Puskás Híradó

**a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa
készült 160 példányban**

Kiadja:

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

1143 Budapest, Stefánia út 34.

Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371.

Felelős kiadó:

Dr. Lindner Miklós

Szerkesztő:

Amaczi Viktor

Olvasó szerkesztő:

Dr. Horváth László

Tipográfiai szerkesztő:

Hajzer György

Rovatvezetők:

Majercsik Tibor (szervezeti élet)

B. Nagy Péter (tudomány és technika)

Lászay János (katonai múltunk)

Szepezdi Dezső (társadalmi és katonai kapcsolatok)